

Een van de leiders van de synagoge, die Jaiirus heette, kwam naar hem toe, en toen hij Jezus zag viel hij aan zijn voeten neer. Hij smeekte hem dringend: 'Mijn dochter ligt op sterven; kom haar de handen opleggen om haar te redden en te zorgen dat ze in leven blijft.' Hij ging met hem mee. Een grote menigte volgde hem en verdrong zich om hem heen.

Nog voor hij uitgesproken was, kwamen enkele mensen tegen de leider van de synagoge zeggen: 'Uw dochter is gestorven, waarom valt u de meester nog lastig?' Maar Jezus hoorde dat en zei tegen de leider van de synagoge: 'Wees niet bang, maar blijf geloven.' Hij stond niemand toe om met hem mee te gaan, behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus. Ze kwamen bij het huis van de leider van de synagoge en zagen daar een groep mensen die luid stonden te huilen en te weklagen. Hij ging naar binnen en zei tegen hen: 'Waarom maken jullie zo'n misbaar en huilen jullie? Het kind is niet gestorven, het slaapt.' Ze lachten hem uit. Maar hij stuurde hen allemaal naar buiten en ging met de vader en moeder van het kind en de leerlingen die bij hem waren de kamer van het kind binnen. Hij pakte de hand van het kind vast en zei tegen haar: '*Talita koem!*' In onze taal betekent dat: 'Meisje, ik zeg je, sta op!' Meteen stond het meisje op en begon heen en weer te lopen. Ze was twaalf jaar. Iedereen was met stomheid geslagen. Hij drukte hun op het hart dat niemand dit te weten mocht komen, en zei dat ze haar te eten moesten geven.

Marcus 5, 22-24.35-43

De profeet Jesaja schreef over de dienaar van Jahwe: '*Hier is mijn dienaar, hem zal ik steunen, hij is mijn uitverkorene, in hem vind ik vreugde, ik heb hem met mijn geest vervuld. Hij zal alle volken het recht doen kennen.*' (Jesaja 42, 1-2) Het is die dienaar die niet schreeuwt of roept, die het geknakte riet niet afbreekt en de kwijnende vlam niet dooft. Over die dienaar zegt Jahwe: '*In gerechtigheid heb ik, de HEER, jou geroepen. Ik zal je bij de hand nemen en je behoeden, ik neem je in dienst voor mijn verbond met de mensen en maak je tot een licht voor alle volken, om blinden de ogen te openen, om gevangenen te bevrijden uit de kerker, wie in het duister zitten uit de gevangenis.*' (Jesaja 42, 6-7)

Voor de evangelist Marcus is Jezus die dienaar bij uitstek. Dat blijkt uit wat '*de stem uit de hemel*' zegt bij het doopsel en bij de gedaanteverandering op de berg. Jezus wordt telkens '*mijn geliefde Zoon*' genoemd, in wie God vreugde vindt, een verwijzing naar Jesaja (Marcus 1, 11 en 9, 7). Jezus is *vervuld met Gods Geest* en wordt *bij de hand genomen om in dienst te staan van zijn verbond met de mensen en om een licht te zijn voor alle volkeren.*

Hier wordt Hij geroepen bij het dochtertje van Jaiirus. Het kind wordt niet eens met haar naam genoemd. De omgeving van Jaiirus gelooft niet meer in haar kansen: '*waarom valt u de meester nog lastig?*' Jezus gelooft er wel in: '*Wees niet bang, maar blijf geloven.*' De groep mensen die *luid stonden te huilen en te weklagen* stuurt Hij weg. En dan neemt Hij haar bij de hand: '*Talita koem! Meisje, ik zeg je, sta op!*' Ze staat op en leeft. De mensen rond haar krijgen een duidelijke opdracht: ze

moeten *haar te eten geven*. Ze moeten haar geven wat zij nodig heeft om te kunnen leven.

Het meisje zonder naam brengt ons bij de ontelbare naamloze mensen, voor wie het leven geen leven is, in onze wereld, in onze samenleving. Mensen zonder naam zwalpen rond op de Middellandse zee of worden de Sahara in gejaagd. Een aantal van hen komen in Europa terecht. Mensen zonder naam worden in stilte gekweld door schuldgevoelens of een onverwerkt verleden. Mensen zonder naam worden bestempeld als ongelovigen of afvalligen. Soms klinkt er wel een naam, zoals die van peuter 'Mawda', die in het busje van een mensensmokkelaar gedood werd. Dan *huilen en weklagen* vele mensen. Dan is er veel *misbaar*. Met welk resultaat?

Wie neemt hen bij de hand? Wie doet hen opstaan en geeft hen wat ze nodig hebben om te leven?

Wie gelooft dat God ons vervult met zijn Geest? Wie durft er op te vertrouwen dat Hij ons bij de hand neemt om dienaars te zijn van zijn *verbond met de mensen*? Wie vindt bij God de kracht om zelf ook mensen bij de hand te nemen, hen te doen opstaan en hen te geven wat zij nodig hebben om te leven?

'*Wees niet bang, maar blijf geloven.*' Het is een oproep aan ieder van ons, aan onze gemeenschappen, aan de Kerk, aan allen die in God geloven.

Dienaars van God zijn tevens dienaars van mensen, opdat zij opstaan en leven.

God,
wij geloven
dat Gij ons vervult met uw Geest
en dat Gij ons bij de hand neemt
om dienaars te zijn
van uw verbond met de mensen.
Gij legt uw leven
in onze handen.

Help ons om te blijven geloven
dat Gij ons de kracht geeft
om de hand vast te nemen
van mensen
voor wie het leven geen leven is,
zodat zij kunnen opstaan.

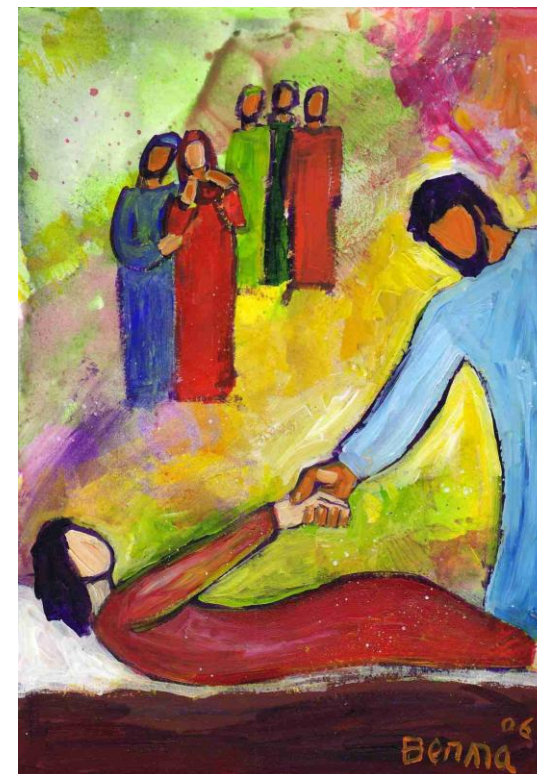
Help ons om te blijven geloven
dat Gij ons de kracht geeft
om aan mensen te geven
wat zij nodig hebben
om menswaardig te kunnen leven.

God,
laat uw hand levenskracht brengen
in ons hart,
in onze gemeenschap,
in de Kerk,
in alle mensen die in U geloven.

Amen.

Schilderij:
Bernadette Lopez

In het Licht van Gods Woord

“Ik neem je bij de hand.”